

SĂ ÎMPLINIM PORUNCILE

Să învățăm pe copii CELE ZECE PORUNCI

- Porunca întâi -

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3)

Context pentru învățător:

Cam cu trei luni înainte de a părăsi Egiptul, izraeliții și-au așezat tabara la poalele Muntelui Sinai. Adunați la poalele acestui munte pentru a primi planul lui Dumnezeu pentru ei, au văzut un fulger puternic, se auzeau tunete și sunetul unei trompete și au simțit că muntele începe să se clatine. După ce un nor gros s-a așezat pe muntele Sinai, oamenii s-au retras îngroziți și îl implorau pe Moise să meargă să stea între ei și Dumnezeu. Dumnezeu a dat cele zece porunci și apoi l-a sfătuit pe Moise: *“Acum, dacă veți asculta glasul Meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu... Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel”*. (Exodul 19:4,5). Moise a transmis toată legea lui Dumnezeu izraeliților iar aceștia au răspuns ca o singură voce: *“Vom face tot ce a zis Domnul”* (Exodul 24:3).

Mai târziu, Dumnezeu l-a chemat din nou pe Moise să vină sus pe munte. De data aceasta El a scris cele zece porunci pe două table de piatră și le-a dat lui Moise. El nu voia ca poporul Său să uite legile Lui speciale.

Dar oamenii nu puteau să îplinească în totalitate legile lui Dumnezeu, pentru că erau născuți cu inimi păcătoase, așa cum suntem și noi. Dumnezeu a făcut un plan pentru a-i ajuta pe ei și pe noi, chiar înainte de întemeierea lumii. El a trimis pe singurul Său Fiu, Isus, ca să trăiască o viață fără păcat, aici pe pământ. Domnul Isus a urmat întrutotul legile lui Dumnezeu. Apoi El a luat asupra Lui pedeapsa și moartea pentru neascultarea noastră, pentru păcatul nostru.

Înainte de venirea lui Cristos, Dumnezeu le-a permis oamenilor să aducă jertfe de animale. Sângele animalelor, nu putea însă să acopere păcatele lor, dar era un simbol al jertfei lui Cristos. Dumnezeu a acceptat aceste jertfe pentru păcat până când a venit Isus. Chiar dacă poruncile au fost date în primul rând poporului lui Dumnezeu, evreii, ele sunt reguli bune și pentru noi astăzi. Cu excepția celei de-a patra porunci, toate sunt reprezentate în Noul Testament și chiar ne sunt date mai multe instrucțiuni, care să ne ajute să trăim pentru Dumnezeu. Poruncile lui Dumnezeu nu sunt doar o listă a lucrurilor pe care trebuie sau nu trebuie să le facem, ci sunt pentru binele și fericirea noastră. Primele patru porunci, descriu datoriile noastre față de Dumnezeu: să nu avem alți dumnezei, să nu ne închinăm la idoli, să cinstim numele lui Dumnezeu și să cinstim ziua de odihnă. Celelalte șase porunci, descriu datoria noastră față de alți oameni, începând cu comportarea noastră în casă, cu părinții, și ajungând până la relația cu vecinul, soția lui și bunurile lui.

În Noul Testament, Isus a restrâns cele zece porunci în două porunci principale : *„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii.”* (Matei 22:37-40).

Întotdeauna să faceți clar în predarea voastră, că nu putem câștiga raiul doar păzind poruncile lui Dumnezeu. Numai crezând și primindu-L pe Cristos cel desăvârșit ca Mântuitor al nostru, putem fi mântuiți de păcatele noastre.

Să examinăm porunca întâi:

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3). Aceasta este cea dintâi poruncă dată de Dumnezeu poporului Său, care stă la baza celorlalte. Dacă noi Îl cinstim și-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice, avem cheia pentru celelalte nouă porunci. Cinstindu-L și iubindu-L pe Dumnezeu, noi învățăm să-i cinstim și să-i iubim pe ceilalți oameni. Există un singur Dumnezeu viu și adevărat, creatorul cerului și al pământului. El este veșnic, neavând nici început, nici sfârșit. El merită dragostea noastră, închinarea noastră, supunerea noastră, mai mult decât orice alt lucru sau persoană.

De-a lungul anilor, oamenii și-au făcut proprii lor dumnezei. Ei s-au închinat lucrurilor create de Dumnezeu, cum ar fi: soarele, luna, stelele. Ei deasemenea și-au făcut statui sau idoli din lemn, piatră, metale prețioase sau bijuterii.

Este posibil ca noi să nu ne închinăm idolilor făcuți din lemn sau din piatră, dar în schimb am înălțat idoli tocmai în inimile noastre. Banii, munca, jocurile, posesiunile, sportul, prietenii, noi înșine – toate aceste lucruri sunt binecuvântări. Haideti să nu le facem idoli, dându-le mai mult timp și mai multă cinste decât lui Dumnezeu.

Ajutoare pentru predare:

1. Unele cântări v-ar putea ajuta să predați adevărul primei porunci. Exemplu: *Domnul mare e; Cine a creat ? Să venim naintea Lui, etc*
2. Împărtășiți povestirea următoare și discutați întrebările care sunt date la sfârșit.
3. Împărțiți copiii în echipe de 2-3 și puneți-I să interpreteze situații care arată cum să-L punem pe Dumnezeu înaintea banilor, a jocurilor, a muncii, a posesiunilor, a sportului, înaintea altor oameni, sau a propriei lor voințe.
4. Lucru manual: Tăiați o treime din partea de sus a unei sticle din plastic cu o foarfecă ascuțită. Faceți 10 găuri în partea de jos, de jur împrejur. Fiecare copil va scrie poruncile pe 10 buline cu diametrul de 4-5 cm care se leagă de cele 10 găuri cu sfoară de diferite lungimi. Faceți o mică etichetă pe care o lipiți pe sticlă și pe care să scrie: *Legile lui Dumnezeu*. Se atârână sticla legată de dopul ei.

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3)

O ALEGERE DE FĂCUT

Poveste care se poate citi copiilor

“Bine, totul e pregătit. Ne vom întâlni aici, mâine înainte de prânz. Bine?” Ionuț bătea ritmic cu palma în masa din bibliotecă.

În loc să răspundă, George a adunat enervat hârtiile împrăștiate. Teodora bătu și ea în masă, exclamând: “Bine!” Ionuț s-a întors înspre George și a repetat întrebarea:

“Suntem în chestia asta *împreună*, nu-i așa George ?”

George, gânditor, a înghesuit hârtiile în cartea de istorie și a ridicat încet capul:

“Așa-i!” a murmurat el. Tocmai atunci, l-a văzut pe fratele lui mai mare.

“Trebuie să plec. Și-a adunat repede cărțile și s-a îndreptat spre ieșire. Ajuns afară, a răsuflat ușurat.

“Ce-i cu tine?” - a întrebat fratele său Ștefan.

“Haide” - i-a răspuns George - “îți voi spune pe drum”. În mașină, George, i-a spus fratelui său totul despre planul lor. Era o fată la ei în școală, Andreea. Toată lumea râdea de ea. Vocea ei te călca pe nervi, ca unghiile care zgârie o tablă. George a explicat: “Toată lumea spune că dacă o ascuți îndeajuns de mult, vocea ta va fi mai subțire și mai subțire, până când vei ajunge să vorbești pițigăiat. George își ascuțise vocea ca să semene cu vocea lui Andreea. Fratele lui a așteptat să se schimbe lumina semaforului, în timp ce George termina de povestit.

“Așa că oricum, mâine la prânz, trei dintre noi ne vom așeza la masă în spatele lui Andreea. Ionuț va lua în mână un pahar mare, plin cu apă cu gheață, și când vom pleca, Teodora se va lovi de el și va vărsa apa pe spatele Andreei”. George nu se putu abține să nu râdă în timp ce termina de povestit. “Apoi, trebuie să-mi fac vocea asemănătoare cu a ei și să spun: *Oh, Andreea, ce-ai pățit! Uite, ia asta-* și-i dau un șervețel cu muștar pe dinăuntru. Și să vezi cum se va face!”

Ștefan a răspuns: “Și crezi că-i o idee bună, nu-i așa?”

“Sigur, așa credem toți” a răspuns George apărându-se.

“Pentru cine?” Ștefan continua să se uite drept înaintea.

“Pentru toți!” răspunse George, uitându-se fix spre geamul din dreapta lui. Dar Ștefan nu s-a dat bătut: “Chiar toți?”

George și-o imagina pe Andreea toată udă și plină de muștar. “Toți, cu excepția lui Andreea” – zise el mai încet. Apoi și-a încrucișat brațele și s-a fixat în scaunul lui. “Doar trebuie să ne mai distrăm și noi puțin...”

Ștefan stătea nemișcat, cu mâinile pe volan și nu privea deloc înspre George.

“Să vă distrați?” În cele din urmă, Ștefan s-a întors și l-a fixat pe George cu privirea

“Ce distracție este asta, când umilești pe altul?”

George își căuta un răspuns “Da, ...Nu... Păi...” El știa că fratele său avea dreptate. Cuvintele “*Fiți buni unii cu alții*” îi dădeau târcoale prin mintea lui încă de pe când făceau primele planuri cu colegii lui. El știa că aceste cuvinte veneau direct din Biblie, dar s-a săturat să facă mereu bine, s-a săturat ca Ionuț și Teodora să-și bată mereu joc de el, pentru că el nu participa niciodată la poantele lor.

“Mie mi se pare că tu ai o alegere de făcut” zise Ștefan în timp ce parca mașina în fața apartamentului lor.

“Cine este mai important pentru tine? Dumnezeu sau prietenii tăi?” George nu răspunse. Trânti portiera și alergă spre casă.

În noaptea aceea, George se frământă încă multă vreme. El era supărat și derutat. De ce n-ar putea să facă ceea ce-i cereau prietenii? Doar el Îl primise pe Isus ca Mântuitor de când era mic și desigur, el Îl iubea pe Domnul, dar pe măsură ce creștea, îi era tot mai greu ca să se supună Lui.

„De ce ar trebui de fapt, să mă îngrijesc atâta să fac bine? Se întreba el. Nici unul din prietenii mei nu fac asta.

Apoi George își aminti de întrebarea lui Ștefan: „Cine este mai important pentru tine? Dumnezeu sau prietenii tăi?” Această întrebare l-a făcut să-și amintească Ce le zece porunci pe care le-a memorat cu un an în urmă. Nu-și putea aminti chiar toate dar pe prima și-a amintit-o: „*Să nu ai alți dumnezei afară de Mine*”. Învățătorul lor le-a explicat că „*alți dumnezei*” ar putea fi orice lucru pe care-l îngăduim să pună stăpânire pe noi – lucruri pe care le avem, lucruri pe care le dorim, distracții, prieteni și chiar noi înșine. George a argumentat: „Dar de ce ar trebui să-l las pe Dumnezeu să-mi spună ce să fac?”

George se plimba prin cămăruța lui, în timp ce se gândea la Dumnezeu: *Deci Dumnezeu m-a făcut ... apoi a trimis pe singurul Său Fiu să moară pentru păcatele mele ... oh, da, acum are sens, că eu ar trebui să-L las pe Dumnezeu să-mi spună ce să fac ? Oricum, eu Îl iubesc și vreau să ascult de El.*

George s-a așezat la biroul lui și a luat un glob pe care l-a făcut la școală. L-a tot întors și l-a răsucit în mâini, examinând fiecare porțiune de pe el. Pentru o clipă el s-a gândit cum trebuie să se fi simțit Dumnezeu.

George făcuse globul din fâșii de hârtie, puțin lipici și un balon rotund. El lipise fiecare fâșie pe balonul bine umflat, apoi le-a netezit ușor, după care a trasat cu grijă contururile celor șapte continente. Dorea ca creația lui să fie perfectă iar când le-a colorat, i-a luat foarte mult timp, a lucrat cu mare grijă, ca să nu greșească. Dar cu toate că s-a străduit mult, totuși a scăpat o picătură de vopsea, tocmai în mijlocul Oceanului Pacific. E adevărat că era mai ascunsă și nu se prea observa, decât dacă te uitați mai atent. Dar George știa că era acolo. De fiecare dată când vedea acea mică pată, își reamintea momentul când s-a întâmplat și ce necăjit a fost atunci. Apoi s-a trezit gândind cu voce tare: „*Doamne, Tu ai făcut lumea perfectă, nu-i așa ? Și apoi oamenii au început să păcătuiască iar păcatul s-a răspândit pretutindeni. Nu mă mir că urăști păcatul așa de mult !*”

George a așezat ușor globul la locul lui și din nou și-a amintit întrebarea fratelui său „Cine este mai important pentru tine ?

Întinzându-se pe pat, George se întreba : *Oare îi pun eu pe prieteni mai presus de Dumnezeu ? Sunt ei "alți dumnezei" la care se referă porunca întâi?*

„Dragă Doamne, - se rugă George – eu știu că Tu urăști păcatul și că ai tot dreptul să aștepti de la mine să Te ascult. Te rog să mă ajuți să fac ceea ce știu că vrei să fac. Nu mă lăsa să consider pe prietenii mei, sau orice altceva, mai importanți decât Tine”.

Atunci a simțit că toată jena și neîncrederea l-au părăsit și un sentiment de pace s-a strecurat în inima lui. George era așa de liniștit, când deodată și-a amintit de prietenii lui. „Dar Doamne, - șoptit el – ce mă fac cu Ionuț și cu Teodora ?”

A doua zi, la prânz, Ionuț și Teodora au așteptat și au tot așteptat pe George în bibliotecă. În sfârșit, Ionuț zise, Hai Teodora, știam eu că nu va veni. Să mergem în sala de mese!”

Au trecut de cei ce stăteau la rând pentru a fi serviți. „Îmi dați un pahar mare de apă cu gheață ?” întrebă Ionuț. Iar doamna i-a dat un pahar înalt, plin cu apă cu gheață. Teodora, l-a înghiontit pe Ionuț în spate și i-a șoptit: „O să fie super !”. S-au oprit și s-au uitat de jur

împrejurul cantinei. Teodora a zărit-o pe Andreea care stătea la o masă din spate. La aceeași masă mai stăteau încă doi băieți și mai era o masă goală în spatele lor.

„*Perfect*” zise Ionuț. Pe când treceau ei spre masa lui Andreea, unul din băieți s-a ridicat în picioare. Era George. „Salut, băieți !” zise el. Luând paharul cu apă din mâna lui Ionuț, zise: „Mulțum, Ionuț. De unde știai că mi-e sete?” George luă paharul, în timp ce Ionuț și Teodora priveau înmărmuriți cum acesta a băut paharul întreg. Ștergându-și gura cu mâneca de la cămașă, George zise: „Ce-ar fi să veniți aici ? Este loc suficient”.

Ionuț îl trase pe George deoparte: „Chiar îți place să ne strici distracția ?”

„Nu, dar acum știu ce este mai important pentru mine” zise George. „Dumnezeu este mai important pentru mine, Ionuț, și eu m-am hotărât să fac ce-I place Lui.”

Ionuț își strâmbă buzele a dezgust. „Hai Teodora, George iar a luat-o cu religia lui. Hai să ne așezăm acolo cu Mitică și cu ceilalți băieți”.

George privi cum s-au întors și au plecat. Ceva înăuntrul lui parcă se simțea trist, dar ceva mai mare din el se simțea minunat. „*Mulțumesc, Doamne, că mi-ai dat curajul să aleg ce trebuia. Ajută-i și pe ei să înțeleagă într-o zi*”.

Discuții:

1. De ce a fost greu pentru George să aleagă să-L pună pe Dumnezeu mai presus de prietenii lui ?
2. Gândește-te la mai multe situație în care ai fost tentat să pui alte lucruri mai presus de Dumnezeu. Discuțați ce ar trebui făcut în fiecare situație